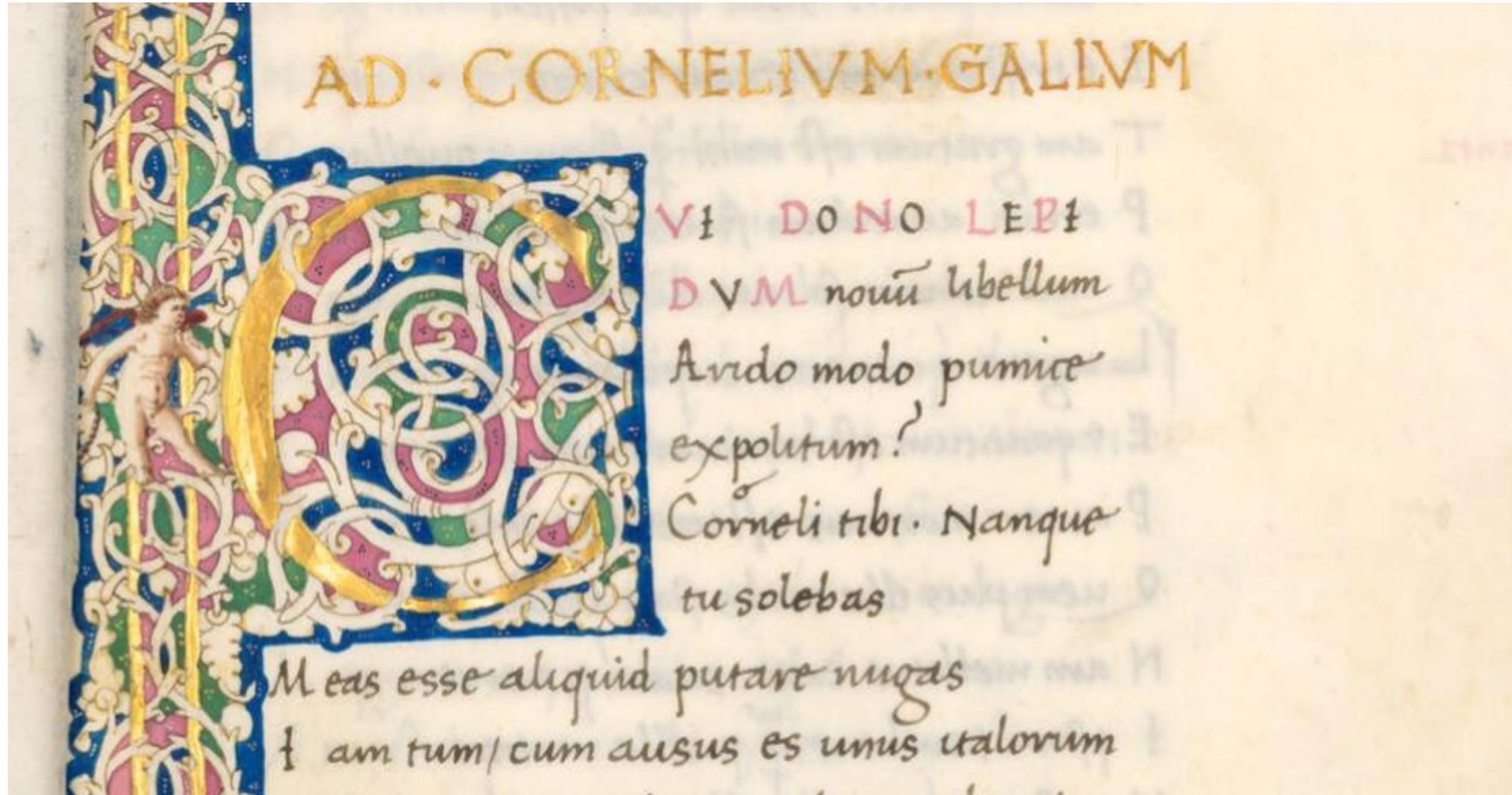

Tav. 164 – Miniatura a bianchi girari con lettera 'capitale'

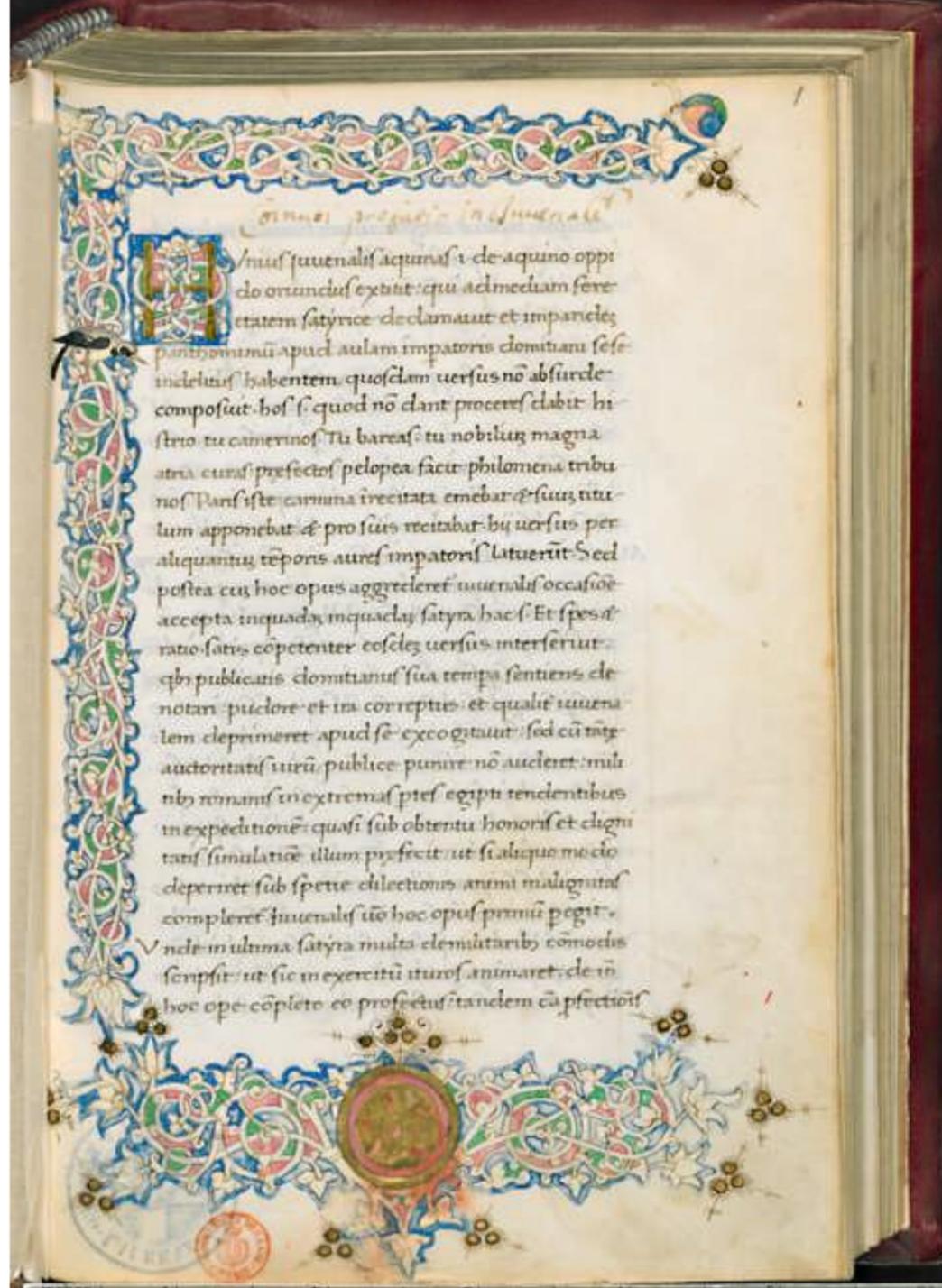

Tav. 165 – Esempio di iniziali con decorazione a bianchi girari

Tav. 166

Esempio di
decorazione a
bianchi girari

Tav. 167

Lettera capitale
con busto di
autore

Aurelii Augustini tractatus super
psalmo septuagesimo. Inapit. vii

DSALMVVS
iste ca. stinet q̄
inueni pp̄lo di
uinitat. acta nā
rant. Recētoz
aut & posteri
or pp̄ls admōē
tur ut cauet
ne sit ingratus
bificiūs dei. cuiusq; in se prouocet ira
cundiam. cuius obediēt & fideliter
debent suscipere grām. Ne sicut in
quit sicut patres eoz grātio praua
& amancini. Grātio que cor nō dir
xit suum & non est creditus eum deo
sp̄ritus eius. Igitur ps̄ huius intentio
hec utilitas hic uberrimus fructus. S;
cum oīa uideant̄ p̄spicua & ap̄ta di
ci atq; namq; pruntat monet atq;
intentos facit titulus eius. Neq; n̄
frustra inscribitur intellectus Alaph
nisi quia fortasse non quod superficies
sonat. sed interius aliud intelligen
tem querunt ista lectorē. Deinde nū
tatiū & mēmoratiū. hec oīa que
uidentur audire q̄ expolitor potū
indigere. Apertam inquit in parabo
lis os meum eloquar p̄positoēs. Ibi
natio. Quis non hic de somno excite
tur? Quis audeat uelut manifestas
legendo p̄arrē parabolā. A p̄posito
nes quae nominib; suis indicant se il
luis plēnitiū oportere. Parabola q̄
pe alicuius rei similitudinem p̄se gerit
qd̄ licet sit uocabim̄ gr̄cum iam tñ p̄
latino usurpat. Et notum est qd̄ in pa
rabolis que dicunt̄ rez; similitudines re
bi de quib; agit; p̄parant. P̄positoēs
aut quae gr̄ce appellant̄ p̄blemata
questiones sunt h̄ntes aliquid quod

ATENDITE IN
quit populus meus
legem meam. Que
hic credimus loq
nisi dñ. Ipse & le
gem dedit pp̄lo suo
quem liberatum ex egypto gregē
uit. Que gregatio proprie sinago
ga nuncupatur quod interpretat̄ alaph
vtrum ergo ita dictum est intellect
alaph quod ipse alaph intellexerit.
in figurate intelligend̄ q̄ eadem sy
nagoga hoc est idem pp̄ls intellexit
caudiat. Attendite pp̄ls meus le
gem meam. Quid est ergo quod da
pp̄lo per pp̄ham increpat dicens h̄r
aut me non cognouit. pp̄ls meus me
non intellexit. Sed profecto erant
et in illo pp̄lo qui intelligēt h̄ntes
fidem quae postea reuelata est non
ad legis litteram si ad grām sp̄s p
tinentem. Non n̄ sine ipsa fide fue
rit qui eius in xpo futuram reuelati
onem p̄uidē & p̄nuntiare potuerit
cum & illa uetera sacramenta signi
ficantia fūnt futuror. An soli pp̄h
h̄bant hanc fidem. non & pp̄s. Imo
uero etiam qui pp̄his fideliter audie
bant eadem adiuuabantur genti ut
intelligerent quod audiebant. Sed uti
q; sacramentum regni caeloꝝ uelut
inueni testamenti quod plēnitiū
ip̄ns reuelatur in nouo. Nolo n̄. uos
aut ip̄s ignorare fr̄s quia patres n̄
oēs sub nube fuerūt & oēs per mare tñ
suerunt. & oēs p̄ Moysen baptizati sūt
in nube & in mari. & oēs eandē cibum
sp̄ritualem manducauerūt & oēs eandē
potum sp̄rituale biberūt. Bibeant n̄
de sp̄rituali. sequenti eos petra. Petra
autē erat christus. Idem itaq; in mi
nisteno cibus & potus illoꝝ qui noli
Sed significatione idem non sp̄e qui
idem ip̄e xps illis in petra figuratus

Tav. 168

Leonardo Bruni
De bello Italico

Foligno, a. 1470

LEONARDI ARETINI DE BELLO
ITALICO ADVERSUS GOTHOS

ETSI LONGE IOCVNDIVS
mibi fuisset Italię felicitatē q̄ clades
referre : tñ quia tempora sic tulerunt
sequemur & nos fortune mutabilita-
tem Gothorumq; inuasionem & bellū
quo Italia tota p̄ne euerfa fuit: in his

libris describemus. Dolorosam p̄fecto materiam: sed
pro cognitione illorum temporum necessariam. Neq;
enim Xenofontē Atheniensem summo ingenio uirū
cum obsidionem & famem ac diruta mēia Athenarū
descripsit non dolenter id fecisse reor: Scripsit tamen
quia utile putabat illarū rerum memoriā non deperire.
Neq; Liius noster cū urbem Romā a Gallis captam
& incendiis conflagrata refert minorē meretur laudē
q̄ cum P. Emiliū triumphum illū p̄clarum de Mace-
donibus aut P. Affricani uictorias enarrat. Historie
quippe est: tam prosperas q̄ aduersas res monumentis
litterarum mandare. Itaq; optanda quidē meliora sunt
Scribenda uero quecunq; contingerint. Me certe hęc
ipsa scribētē quamq; multa pro singulari amore meo
erga patriā conturbant: tamen illa ratio consolatur q̄
et si res tunc maxime aduersas Italia perpeffa fuit ad
extremū tamē superatrix externarū getiū nostrarū ad
usq; etatē terra mariq; potētissima remansit: Ciuitatesq;
in ea ornatissime magnis opibus magnaq; auctoritate
uiguerūt haftenus: hodieq; uigent quarum gloria et

Tav. 169

Plinio
Naturalis Historiae

Venezia, a. 1472

CAII PLYNII SECVNDI NATVRALIS HISTORIAE LIBER TRICESIMVSSEPTIMVS ET VLTIMVS. PROOEMIUM.

Origo gemmarum.

IN NIHIL INSTITVTO OPERI DESIT: gemmae supersunt: & in artum coacta rerum naturae maiestas a multis nulla sui parte mirabilior. Tantum tribuit varietati coloribus materiae decori. Violare etiam signis gemas nefas ducentes. Aliquas uero extra precia ulla taxationemque humanarum operum arbitantes ut pluresque ad summam absolutamque rerum naturae contemplationem satis sit una aliqua gemma. Quae fuerit origo gemmae & quibus initis in tantum haec admiratio exarsit diximus quodam tenus in mentione auri anulorumque. Fabulae primordium a rupe caucasea tradit Pro-

methei uiculorum interpretatione fatali. primumque saxi fragmentum inclusum ferro ac digito circumdatum. hoc fuisse anulum & hoc gemmam.

DE Gemma Polycratis tyranni & Pyrrhi regis: & qui sculptores optimi: & nobilitates artificum: & qui primus dactylothemam romae habuit. Capitulum. i.

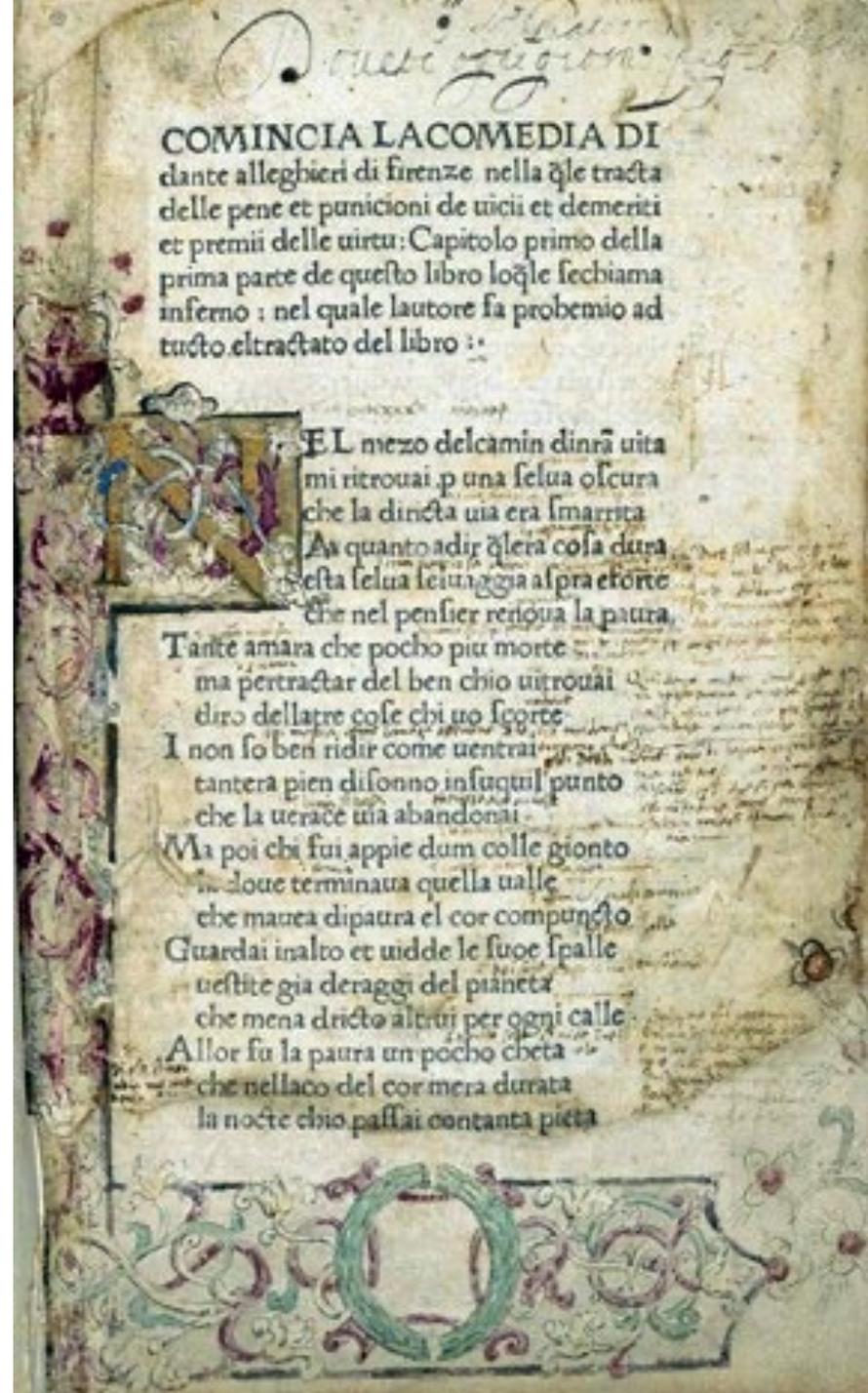
HIS INITIS cepit auctoritas in tantum amorem elata ut Polycrati Seuero famio insularum ac littorum tyranno felicitatis suae: quam nimiam fatebatur esse ipse satis piamenti in unius gemmae uoluntario damno uideret: si cum fortunae nobilitate paria faceret. Planeque ab inuidia eius abunde se redimi putaret: si hoc unum doluisset. Assiduo gaudio luxus eo profectus a nauigio in altum anulum merfit. At illum piscis eximia magnitudine regi natum esse uice raptum ut faceret ostentum: in culinam domini rursus fortunae insidiatis manibus reddidit. Sardonicam eam gemmam fuisse constat. ostenduntque romae: si credimus: in Concordiae delubro cornu aureo Augustae dono inclusa: & nouissimum: prope locum tot praelatis opinentem. Post hunc anulum regia fama est gemmae Pyrrhi illiusque aduersus romanos bellum gessit. Naque habuisse tradit acatheni: qui nouemusae & Apollo citharam tenens spectaret: non arte sed sponte naturae ita discurrentibus maculis: ut musis quoque sigillis sua redderent insignia. Nec deinde alia quae tradat magnopere gemmae claritas extat apud auctores: praeterquam Ismeniam Choraulen multis fugientibusque uti solitum comitate fabula uanitate eius in dicto in cypro sex aureis denariis smaragdo in qua fuerat sculpta Amygone. Et cum duo relati essent: iminuto precio: male me hercules curatum dixisse. Multum. n. detractum erat gemmae dignitati. Hic uideri istum fuisse ut omnes musicae artis haec quoque ostentatione conferrentur:

Tav. 170

Dante
Commedia

editio princeps

Foligno, a. 1472

Tav. 172

Esercitazione

.. fluminaeo

Interea scelerum luctusq; ignarus iason
Alta secat. neq; enim patrios cognoscere casus.
Iuno sinit. mediis ardens ne flectat ab undis.
Ac temere in peliam & adhuc obstantia regis.
Fata ruat. placitosq; deus non deserat actus.
Iamq; freti summas. aequatum pelion ornos.
Iemplaq; pisaead mergunt obliqua dianae.
Iam scathos subsedit aquis iam longa recessit.
Sepias. ad tollit tondentes pabula magnes.
Campus equos. indisse putant dolopere busta.
Intrantemq; myrin. curvas quacsita per oras.
Aequora flumino cuius redeuntia vento.
Vela legunt. romus insurgitur. inde salutant.
Eurymenas recipit uelumq; fretumq; reuerso.
Auster. & in nubem myrius repentibus altum.
Ossa redit metus ecce deum damnataq; bello.
Pallane. circumq; uident ummanca monstra.
Torrigenum. caelo quondam aduersata gigantum.
Quos scopulas trabibusq; parens miserata iugisq;
Induit. & uersos extruxit in aethera montes.
Quisq; suas in rupe mundas. pugnamq; metusq;

· L I B E R S E C V N D V S ·

Leonardus Nicolao Salutem

NEGOTIA LVPI NOSTRI de quibus significari tibi iam sepius me per tuas litteras monuisti scias plane his proximis diebus esse confecta. Postulatio enim que mihi illius nomine tradita fuerat nobis deprecantibus per pontificem admissa est. De quibus ad ipsum scribolatius que littere ut ei reddantur curabis. Quod autem de Colucij laudatione significari tibi postulas procedit sane opus satis ut mihi uideatur luculente. Vex quia sic institutus sermo fuerat quasi in ipsius uiri funere secundum antiquum morem eiusmodi haberi uideatur oratio. sepe mecum ambigo an prestet totam dicendi rationem sic mutare ut fictionem in re presertim seria euitemus. nec lachrimis & lamentationibus ei tempore congruentibus impediamur. multa que relatu digna forent referre. Tempore enim ut nosti in seruiendum est. nec

**FINIS. LAUS DEO.
DIE III° MENSIS MAI
ANNO DOMINI MM.XXII° .**

